

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ורב שרי?												
האי מסוכריא דנזייתא, אסור להדוקה ביומא טבא?	והאמר רב שימי בר חזקיה משמיה דרב:											
בהוא אפילו ר"ש מודה												
מודה ר"ש בפסיק רישיה ולא ימות.	דאביי ורבא דאמרי תרוייהו:											
הלכה כרבי יהודה	והא אמר רב חייה בר אשי אמר רב:											
הלכה כרבי שמעון	ורב חנן בר אמי אמר שמואל:											
מתני לה בלא גברי	רב חייה בר אבין:											
הלכה כר' יהודה	רב:											
הלכה כרבי שמעון	שמואל:											
לעולם רב כרבי יהודה סבירא ליה, להך לישנא דאמר דם מיפקד פקיד - מקלקל הוא אצל הפתח, להך לישנא דאמר דם חבורי מיחבר - מקלקל בחבורה הוא.												
מתיב רב חסדא:												
תינוקת שלא הגיע זמנה לראות ונשאת, ב"ש אומרים: נתנין לה ארבעה לילות	[ב"ש]											
עד שתחיה המכה	ב"ה:											
הגיע זמנה לראות ונשאת, ב"ש א: נתנין לה לילה הראשון	[ב"ש]											
עד מוצאי שבת ארבעה לילות	בית הלל:											
מאי לאו דאי לא בעל - מצי בעיל אפילו בשבת												
לא, לבר משבת.	רבא:											
והא עד מוצאי שבת ארבעה לילות קתני	אמר ליה אביי:											
כשבעל.	אלא אמר רבא:											
אי כשבעל, מאי קמ"ל?												
קמ"ל דשרי למיבעל בשבת כדשמואל												
פירצה דחוקה מותר ליכנס בה בשבת, ואע"פ שמשיר צרורות.	דאמר שמואל:											
חתן פטור מקרית שמע לילה הראשון, עד מוצאי שבת אם לא עשה מעשה	מתיב רב יוסף:											
מאי לאו דטריד דבעי למיבעל												
לא, דטריד דלא בעיל.	אמר ליה אביי:											
ומשום טירדא פטור? אלא מעתה, טבעה ספינתו בים הכי נמי דפטור	אמר ליה רבא:											
וכי תימא ה"נ												
אבל חייב בכל המצות האמורות בתורה, חוץ מן התפילין, שנא' בהן (יחזקאל כ"ד) פאך זבדא אמר רב:	והאמר רבי אבא בר זבדא אמר רב:											
תנאי היא	אלא אמר רבא:											
אם לא עשה מעשה בראשון - פטור אף בשני, בשני - פטור אף בשלישי	דתנא חדא:											
ראשון ושני - פטור, שלישי - חייב.	ותניא אידך:											
ואביי?												

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
התם נמי בטירדא פליגי.	[אביי]											!	◇
והני תנאי כי הני תנאי	[רבא]												◇
הכונס את הבתולה - לא יבעול בתחלה בשבת	דתניא: [ת"ק]											◇	◇
מתירין.	הכמים:											◇	◇
מאן חכמים?												^	
רבי שמעון היא	רבא:											!	◇
דבר שאין מתכוין - מותר.	דאמר: [ר"ש]											!	◇
והא מודה ר' שמעון בפסיק רישיה ולא ימות	אמר ליה אביי:											!	◇
לא כהללו בבליים שאין בקיאים בהטייה, אלא יש בקיאים בהטייה.	אמר ליה: [רבא]											!	◇
א"כ, טורד למה?												!	◇
לשאינו בקי.												!	◇
יאמרו: בקי מותר, שאינו בקי אסור												!	◇
רוב בקיאים הן.												!	◇
אמר ליה רבא בר רב חנן לאביי: אלא מעתה, שושבינין למה? מפה למה?												!	◇
התם שמא יראה ויאבד.	א"ל: [אביי]											!	◇
המפס מורסא בשבת, אם לעשות לה פה - חייב, ואם להוציא ממנה ליחה - פטור	מתיב רבי אמי:											!	◇
התם פקיד ועקיר, הכא פקיד ולא עקיר.												!	◇
רבי אמי שרא למיבעל בתחלה בשבת	[רבי אמי]											!	◇
והא לא כתיבא כתובתה												!	◇
אתפסוה מטלטלין.	אמר להו: [רבי אמי]											!	◇
רב זביד שרא למיבעל בתחלה בשבת.	[רב זביד]											!	◇
רב זביד גופיה בעל בתחלה בשבת.	איכא דאמרי:											!	◇
רב יהודה שרא למיבעל בתחלה ביו"ט.	[רב יהודה]											!	◇
לא תימא ביו"ט דשרי, הא בשבת אסור, דהוא הדין דאפילו בשבת נמי שרי, ומעשה שהיה כך היה.	רב פפי משמיה דרבא:											!	◇
ביו"ט שרי, בשבת אסור.	רב פפא משמיה דרבא:											!	◇
מאי דעתך? מתוך שהותרה חבורה לצורך - הותרה נמי שלא לצורך, אלא מעתה, מותר לעשות מוגמר ביו"ט, דמתוך שהותרה הבערה לצורך - הותרה נמי שלא לצורך	רב פפי לרב פפא:											!	◇
עליך אמר קרא: (שמות י"ב) אך אשר יאכל לכל נפש, דבר השוה לכל נפש.	אמר ליה: [רב פפא]											!	◇
אלא מעתה, נודמן לו צבי ביו"ט, הואיל ואינו שוה לכל נפש, ה"נ דאסור למשחטיה	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											!	◇
אנא דבר הצורך לכל נפש קאמינא, צבי צריך לכל נפש הוא.	אמר ליה: [רב אשי]											!	◇
הורה רבי יוחנן בציידן: אסור לבעול בתחלה בשבת.	רבי יעקב בר אידו: [רבי יוחנן]											!	◇
ומי איכא הוראה לאיסור?												!	◇
אין												!	◇
הורוה בית הלל, שתהא נזירה עוד שבע שנים אחרות	והתנן:											!	◇

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חוט השדרה שנפסק ברובו, דברי רבי	ואי נמי, כי הא דתניא: [רבי]											◊
אפי' ניקב	ר' יעקב:											◊
הורה רבי כר' יעקב.	[רבי]											◊
אין הלכה כר' יעקב.	רב הונא:											◊
מהו לבעול בתחלה בשבת?	רב נחמן בר יצחק מתני הכי, אמר ר' אבהו: שאל ר' ישמעאל בן יעקב דמן צור את רבי יוחנן בציידן, ואנא שמעי:											◊
אסור.	ואמר ליה: [ר' יוחנן]											◊
והלכתא: מותר לבעול בתחלה בשבת.												◊
אחת בתולה ואחת אלמנה - טעונה ברכה.	רבי חלבו אמר רב הונא א"ר אבא בר זבדא אמר רב:											◊
ומי אמר רב הונא הכי?												◊
אלמנה אינה טעונה ברכה	והאמר רב הונא:											◊
לא קשיא: כאן בבחור שנשא אלמנה, כאן באלמון שנשא אלמנה.												◊
ואלמון שנשא אלמנה לא?												◊
מנין לברכת חתנים בעשרה? שנאמר: (רות ד') ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו	והאמר רב נחמן: אמר לי הונא בר נתן, תנא:											◊
ובועז אלמון שנשא אלמנה הוה												◊
מאי אינה טעונה ברכה דאמר רב הונא? אינה טעונה ברכה כל ז', אבל יום אחד טעונה ברכה.												◊
שקדו חכמים על תקנת בנות ישראל שיהא שמח עמה ג' ימים	אלא הא דתניא:											◊
במאי?												◊
אי בבחור												◊
האמרת: שבעה												◊
אי באלמון												◊
האמרת: יום אחד												◊
איבעית אימא: באלמון, יום אחד לברכה, ושלושה לשמחה ואיבעית אימא: בבחור, שבעה לברכה, ושלושה לשמחה.												◊
מברכין לבתולה שבעה, ולא למנה יום אחד	מיתיבי:											◊
מאי לאו אפילו אלמנה שנשאת לבחור												◊
לא, לאלמון.												◊
אבל לבחור מאי? שבעה												◊
אי הכי, ליתני: מברכין לבתולה שבעה, ולא למנה שבעה, ולאלמנה יום אחד												◊
מילתא פסיקתא קתני, דליכא בתולה דבצרה משבעה, וליכא אלמנה דבצרה מיום אחד.												◊
מנין לברכת חתנים בעשרה? שנאמר: (רות ד') ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה.	גופא, אמר רב נחמן: אמר לי הונא בר נתן,											◊
מהכא: (תהלים ס"ח) במקהלות ברכו אלהים ה' ממקור ישראל.	רבי אבהו:											◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ורב נחמן, בהאי קרא דרבי אבהו מאי דריש ביה?												ז	ד	
מיבעי ליה לכדתניא	[רב נחמן]											!	ז	ד
היה ר"מ אומר: מנין שאפילו עוברים שבמעו אמן אמרו שירה על הים? שנאמר: במקלות ברכו אלהים ה' ממקור ישראל.	[דתניא-ר"מ]											!	ז	ד
ואידך?												ז	ד	
אם כן, לימא קרא מבטן, מאי ממקור? על עסקי מקור.	[רבי אבהו]											!	ז	ד
ורבי אבהו, בהאי קרא דרב נחמן מאי דריש ביה?												ז	ד	
ההוא מיבעי ליה למידרש: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית, דאי סלקא דעתך לברכה, לא סגיא דלאו זקנים?	[רבי אבהו]											!	ז	ד
ואידך?												ז	ד	
אי סלקא דעתך למידרש, לא סגיא דלאו עשרה?	[רב נחמן]											!	ז	ד
אין, לפרסומי מילתא												ז	ד	
פוק ואייתי לי בי עשרה, ואימא לך באנפייהו: המזכה לעובר - קנה.	וכדאמר ליה שמואל לרב חנא בגדתאה:											ז	ד	
והלכתא: המזכה לעובר - לא קנה.												■	ד	
מברכין ברכת התנים בבית התנים	תנו רבנן: [ת"ק]											■	ז	ד
אף בבית האירוסין מברכין אותה.	ר' יהודה:											■	ז	ד
וביהודה שנו, מפני שמתייחד עמה.	אביי:											■	ז	ד
מברכין ברכת התנים בבית התנים, וברכת אירוסין בבית האירוסין.	תניא אידך:											■	ז	ד
ברכת האירוסין מאי מברך?												^	ז	ד
בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו על העריות, ואסר לנו את הארוסות, והתיר לנו את הנשואות על ידי חופה וקדושין.	רבין בר רב אדא ורבה בר רב אדא, תרוייהו משמיה דרב יהודה:											!	ז	ד
בא"י מקדש ישראל על ידי חופה וקדושין.	רב אחא בריה דרבא מסיים בה משמיה דרב יהודה:											!	ז	ד
מאן דלא חתים, מידי דהוה אברכת פירות ואברכת מצות, ומאן דחתים, מידי דהוה אקידושא.												■	ז	ד
מברכין ברכת התנים בעשרה כל שבעה.	ת"ר: [ת"ק]											■	ז	ד
והוא, שבאו פנים חדשות.	רב יהודה:											■	ז	ד
מאי מברך?												^	ז	ד
בא"י אמ"ה שהכל ברא לכבודו	רב יהודה:											!	ז	ד
ויוצר האדם												!	ז	ת
ואשר יצר את האדם בצלמו בצלם דמות תבניתו, והתקין לו ממנו בנין עדי עד, ברוך אתה ה' יוצר האדם שוש תשיש ותגל העקרה, בקבוץ בניה לתוכה בשמחה, ברוך אתה ה' משמח ציון בבניה												!	ז	ת
שמח תשמח ריעים האהובים, כשמחך יצירך בגן עדן מקדם, ברוך אתה ה' משמח חתן וכלה												!	ז	ת
ברוך אתה ה' אמ"ה, אשר ברא ששון ושמחה, חתן וכלה, גילה, רינה, דיצה, חדוה, אהבה ואחווה ושלוש וריעות, מהרה ה' אלהינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה, קול מצהלות חתנים מחופתם ונערים ממשתה נגינתם, בא"י משמח חתן עם הכלה.												!	ז	ת
לוי איקלע לבי רבי בהלוליה דר"ש בריה, בריך חמש.	[לוי]											!	ז	ת

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רב אסי איקלע לבי רב אשי בהלויה דמר בריה, בריך שית.	[רב אסי]											ת.
לימא בהא קמיפלגי												ת.
חדא יצירה הואי	דמ"ס: [לוי]											ת.
שתי יצירות - הוא?	ומ"ס: [רב אסי]											ת.
לא, דכ"ע - חדא יצירה הואי												ת.
מ"ס: בתר מחשבה אזלינן	דמ"ס: [רב אסי]											ת.
ומ"ס: בתר מעשה אזלינן	ומ"ס: [לוי]											ת.
רמי, כתיב: (בראשית א') ויברא אלהים את האדם בצלמו, וכתיב: (בראשית ה) זכר ונקבה בראם, הא כיצד? בתחלה עלה במחשבה לבראות שנים, ולבסוף נברא אחד.	כי הא דרב יהודה:											ת.
רב אשי איקלע לבי רב כהנא, יומא קמא בריך כולהו מכאן ואילך, אי איכא פנים חדשות - בריך כולהו, ואי לא - אפושוי שמחה בעלמא הוא, מברך שהשמחה במעונו ואשר ברא משבעה ועד שלשים, בין אמר להו מחמת הלולא, ובין לא אמר להו מחמת הלולא - מברך שהשמחה במעונו מכאן ואילך, אי אמר להו מחמת הלולא - מברך שהשמחה במעונו, ואי לא - לא.	[רב אשי]											ת.
וכי א"ל מחמת הלולא, עד אימת?												ת.
עד תריסר ירחי שתא.	רב פפי משמיה דרבא:											ת.
ומעיקרא מאימת?												ת.
מכי רמו שערי באסינתא.	רב פפא:											ת.
איני?												ת.
והא רב פפא איעסק לאבא מר בריה, וברוך משעת אירוסין												ת.
שאני רב פפא, דהוה טריח ליה.												ת.
רבינא איעסק ליה לבריה בי רב חביבא, וברוך משעת אירוסין, אמר: קים לי בגווייהו דלא הדרי בהו לא אסתייע מילתא והדרי בהו.												ת.
רב תחליפא בר מערבא [רב תחליפא בר מערבא]												ת.
ולית הלכתא כוותיה.												ת.
רב חביבא איקלע לבי מהולא, בריך שהשמחה במעונו.	[רב חביבא]											ת.
ולית הלכתא כוותיה, משום דטרידי, דאית ליה צערא לינוקא.												ת.
חתנים מן המנין, ואין אבלים מן המנין.	רב נחמן אמר רב:											ת.
חתנים ואבלים מן המנין	מיתיבי:											ת.
מתניתא קא רמית עליה דרב? רב תנא הוא ופליג.												ת.
חתנים מן המנין, ואין אבלים מן המנין.	איתמר, אמר ר' יצחק א"ר יוחנן:											ת.
חתנים ואבלים מן המנין	מיתיבי:											ת.
כי תניא היא - בברכת המזון, כי קאמר רבי יוחנן - בשורה.												ת.
מברכים ברכת חתנים בעשרה וחתנים מן המנין, וברכת אבלים בעשרה ואין אבלים מן המנין	ואלא הא דאמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן:											ת.
ברכה בשורה מי איכא?												ת.
אלא, כי קאמר רבי יוחנן - ברחבה.												ת.

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה-O</p>	<p>מימרא-statement- קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer- ראיה-proof-</p>
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מברכין ברכת התנים בעשרה כל שבעה וחתינים מן המנין, וברכת אבלים בעשרה כל שבעה ואין אבלים מן המנין	ואלא הא דאמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן:											◊
ברכת רחבה כל שבעה מי איכא?												◊
משכחת לה בפנים חדשות												◊
כי הא דרב חייה בר אבא מקרי בניה דריש לקיש הוה, ואמרי לה: מתני בריה דריש לקיש הוה, שכיב ליה ינוקא יומא קמא לא אזל לגביה, למחר דבריה ליהודה בר נחמני מתורגמניה	אמר ליה: [ריש לקיש]											◊
קום אימא מלתא כל קביל ינוקא												◊
(דברים ל"ב) וירא ה' וינאץ מכעס בניו ובנותיו - דור שאבות מנאצים להקב"ה, כועס על בניהם ועל בנותיהם ומתים כשהם קטנים.	פתח ואמר: [יהודה בר נחמני]											◊
בחור הוה, והכי קאמר ליה: (ישעיהו ט') על כן על בחוריו לא ישמה ה' ואת יתומיו ואת אלמנותיו לא ירחם כי כולו חנף ומרע וכל פה דובר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה.	ואיכא דאמרי:											◊
מאי ועוד ידו נטויה?												◊
הכל יודעין כלה למה נכנסה לחופה, אלא כל המנבל פיו ומוציא דבר נבלה מפיו, אפילו נחתם לו גזר דינו של שבעים שנה לטובה - נהפך עליו לרעה.	רב חנן בר רב:											◊
אתא לנחומי, צעורי קמצער ליה?												◊
חשיב את לאתפסי אדרא.	הכי קאמר ליה:											◊
קום אימא מלתא כנגד שבחו של הקב"ה	אמר ליה: [ריש לקיש]											◊
האל הגדול ברוב גדלו, אדיר וחזק ברוב נוראות, מחיה מתים במאמרו, עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר, בא"י מחיה המתים.	פתח ואמר: [יהודה בר נחמני]											◊
קום אימא מלתא כנגד אבלים	א"ל: [ריש לקיש]											◊
פתח ואמר: אחינו המיוגעים המדוכאין באבל הזה, תנו לבבכם לחקור את זאת, זאת היא עומדת לעד, נתיב הוא מששת ימי בראשית, רבים שתו רבים ישתו, כמשתה ראשונים כך משתה אחרונים, אחינו, בעל נחמות ינחם אתכם, ברוך מנחם אבלים.	פתח ואמר: [יהודה בר נחמני]											◊
רבים שתו לימא, רבים ישתו לא לימא, משתה ראשונים לימא, משתה אחרונים לא לימא	אביי:											◊
לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן	דאר"ש בן לקיש, וכן תנא משמיה דר' יוסי:											◊
מאי קרא? (ישעיהו א') כסדם היינו לעמורה דמינו, מאי אהדר ליה? שמעו דבר ה' קציני סדום וגו'.	רב יוסף:											◊
א"ל: קום אימא מלתא כנגד מנחמי אבלים	א"ל: [ריש לקיש]											◊
פתח ואמר: אחינו גומלי חסדים בני גומלי חסדים המחזיקים בבריתו של אברהם אבינו, אחינו, בעל הגמול ישלם לכם גמולכם, ברוך אתה משלם הגמול.	פתח ואמר: [יהודה בר נחמני]											◊
קום אימא מלתא כנגד כל ישראל	א"ל: [ריש לקיש]											◊
רבון העולמים, פדה והצל, מלט, הושע עמך ישראל מן הדבר ומן החרב ומן הביזה, ומן השדפון ומן הירקון, ומכל מיני פורעניות המתרגשות ובאות לעולם, טרם נקרא ואתה תענה, ברוך אתה עוצר המגפה.	פתח ואמר: [יהודה בר נחמני]											◊
עשרה כסות תקנו חכמים בבית האבל, שלשה קודם אכילה - כדי לפתוח את בני מעיו, שלשה בתוך אכילה - כדי לשרות אכילה שבמעיו, וארבעה לאחר אכילה - אחד כנגד הזון, ואחד כנגד ברכת הארץ, ואחד כנגד בונה ירושלים, ואחד כנגד הטוב והמטיב הוסיפו עליהם ארבעה - אחד כנגד חזני העיר, ואחד כנגד פרנסי העיר, ואחד כנגד בית המקדש, ואחד כנגד רבן גמליאל, התחילו היו שותין ומשתכרין, החזירו הדבר ליושנה.	עולא, ואמרי לה במתניתא תנא:											◊
מאי רבן גמליאל?												◊
בראשונה היתה הוצאת המת קשה לקרוביו יותר ממיתתו, עד שהיו מניחים אותו ובורחין, עד שבא רבן גמליאל ונהג קלות בעצמו, והוציאוהו בכלי פשתן, ונהגו כל העם אחריו להוציא בכלי פשתן.	דתניא:											◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והאידינא נהוג עלמא אפילו בצרדא בר זוזא.	רב פפא:											
האומר פתח פתוח מצאתי - נאמן לאוסרה עליו.	רבי אלעזר:											
ואמאי? ספק ספיקא הוא, ספק תחתיו ספק אין תחתיו, ואם תמצא לומר תחתיו, ספק באונס ספק ברצון												
לא צריכא, באשת כהן.												
ואיבעית אימא: באשת ישראל, וכגון דקביל בה אבוה קידושין פחותה מבת ג' שנים ויום אחד.												
מאי קמ"ל?												
האומר לאשה קדשתיך, והיא אומרת לא קדשתי - היא מותרת בקרוביו והוא אסור בקרובותיה	תנינא:											
מהו דתימא, התם דודאי קים ליה, אבל הכא מיקם הוא דלא קים ליה, קמ"ל.												
ומי אמר רבי אלעזר הכי?												
אין האשה נאסרת על בעלה - אלא על עסקי קינוי וסתירה וכמעשה שהיה	והאמר רבי אלעזר:											
ותסברא, מעשה שהיה בקינוי וסתירה הוה?												
ועוד, מי אסרוה?												
הא לא קשיא, הכי קאמר: אין האשה נאסרת על בעלה אלא על עסקי קינוי וסתירה, ממעשה שהיה, דלא הוה קינוי וסתירה ולא איתסרא.												
מכל מקום קשיא: קינוי וסתירה אין, פתח פתוח לא												
ולטעמיד, קינוי וסתירה אין, עדים לא?												
אלא הכי קאמר: אין האשה נאסרת על בעלה בעד אחד אלא בשני עדים, וקינוי וסתירה - אפילו בעד אחד נמי, ופתח פתוח - כשני עדים דמי												
וכי תימא, מעשה שהיה מפני מה לא אסרוה?												
התם אונס הוה.												
ואיבעית אימא, כי הא דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:												
כל היוצא למלחמת בית דוד - גט כריתות כותב לאשתו, דכתיב: (שמואל א' י"ז) ואת אחיך תפקד לשלום ואת ערובתם תקח	[רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:]											
מאי ואת ערובתם תקח?												
דברים המעורבין בינו לבינה.	תני רב יוסף:											
בתולה נשאת ליום הרביעי	אביי, אף אנן נמי תנינא:											
ליום רביעי אין, ליום חמישי לא												
מאי טעמא?												
משום איקרורי דעתא												
ולמאי?												
אי למיתב לה כתובה												
ניתב לה												
אלא לאוסרה עליו												
ודקא טעין טענה, מאי לאו דקטעין טענת פתח פתוח												
לא, דקטעין טענת דמים.												

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האומר פתח פתוח מצאתי - נאמן להפסידה כתובתה.	רב יהודה אמר שמואל:											◊
מאי קמ"ל?	רב יוסף:											◊
האוכל אצל חמיו ביהודה שלא בעדים, אינו יכול לטעון טענת בתולים, מפני שמתייחד עמה	תנינא:											◊
ביהודה הוא דלא מצי טעין, הא בגליל מצי טעין												◊
ולמאי?												◊
אי לאוסרה עליו												◊
ביהודה אמאי לא?												◊
אלא לאו להפסידה כתובתה												◊
ודקא טעין טענה, מאי לאו דקא טעין טענת פתח פתוח												◊
לא, דקא טעין טענת דמים.												◊
חכמים תקנו להם לבנות ישראל לכתולה מאתים, ולא למנה מנה, והם האמינוהו שאם אמר פתח פתוח מצאתי - נאמן.	איתמר אמר רב נחמן אמר שמואל משום רבי שמעון בן אלעזר:											◊
א"כ, מה הועילו חכמים בתקנתם?												◊
חזקה אין אדם טורה בסעודה ומפסידה.	רבא:											◊
הואיל וקנס חכמים הוא, לא תגבה אלא מן הזיבורית.	תנא:											◊
קנסא - מאי קנסא?												◊
אלא אימא: הואיל ותקנת חכמים הוא, לא תגבה אלא מן הזיבורית.												◊
כתובת אשה מן התורה.	רבן שמעון בן גמליאל:											◊
ומי אמר רבן שמעון בן גמליאל הכי?												◊
(שמות כ"ב) כסף ישקול כמוהר הבתולות - שיהא זה כמוהר הבתולות ומוהר הבתולות כזה, מכאן סמכו חכמים לכתובת אשה מן התורה	והתניא: [ת"ק]											◊
כתובת אשה אינה מדברי תורה אלא מדברי סופרים	רבן שמעון בן גמליאל:											◊
איפוך.												◊
ומאי חזית דאפכת בתרייתא? איפוך קמיייתא												◊
הא שמעינא ליה לרבן שמעון בן גמליאל דאמר: כתובת אשה מדאורייתא												◊
נותן לה ממעות קפוטקיא.	דתנן, רבן שמעון בן גמליאל:											◊
ואי בעית אימא: כולה רבן שמעון בן גמליאל היא, וחסורי מיחסרא והכי קתני:												◊
מכאן סמכו חכמים לכתובת אשה מן התורה, כתובת אלמנה - אינה מדברי תורה אלא מדברי סופרים, שרבן שמעון בן גמליאל אומר: כתובת אלמנה - אינה מדברי תורה אלא מדברי סופרים.	[תניא]											◊
ההוא דאתא לקמיה דרב נחמן, אמר ליה: פתח פתוח מצאתי												◊
אסבוהו כופרי, מברכתא חביטא ליה.	אמר ליה רב נחמן:											◊
והא רב נחמן הוא דאמר: מהימן												◊
מהימן, ומסביני ליה כופרי.												◊
כאן בבחור, כאן בנשוי.	רב אחאי משני:											◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ההוא דאתא לקמיה דרבן גמליאל, אמר ליה: פתח פתוח מצאתי												○
שמא הטייתה? אמשול לך משל, למה הדבר דומה? לאדם שהיה מהלך באישון לילה ואפילה, היטה מצאו פתוח, לא היטה מצאו נעול.	אמר ליה: [רבן גמליאל]											◇
שמא במזיד הטייתה, ועקרת לדשא ועברא? אמשול לך משל, למה הדבר דומה? לאדם שהוא מהלך באישון לילה ואפילה, היטה במזיד מצאו פתוח, לא היטה במזיד מצאו נעול.	איכא דאמרי, הכי אמר ליה: [רבן גמליאל]											◇
ההוא דאתא לקמיה דרבן גמליאל בר רבי, אמר ליה: רבי, בעלתי ולא מצאתי דם, אמרה לו: רבי, בתולה היית.												○
הביאו לי אותו סודר, הביאו לו הסודר, ושראו במים וכבסו ומצאו עליו כמה טיפי דמים, אמר לו: לך זכה במקחך.	אמר להם: [רבן גמליאל]											◇
אנן נמי נעביד הכי	הונא מר בריה דרבא מפרזקיא לרב אשי:											^
גיהוץ שלנו ככיבוס שלהם, ואי אמרת נייעבד גיהוץ, מעברא ליה חומרתא.	אמר ליה: [רב אשי]											◇
ההוא דאתא לקמיה דרבן גמליאל ב"ר, אמר ליה: רבי, בעלתי ולא מצאתי דם, אמרה ליה: רבי, עדיין בתולה אני.												○
הביאו לי שתי שפחות, אחת בתולה ואחת בעולה, הביאו לו והושיבן על פי חבית של יין, בעולה ריחה נודף, בתולה אין ריחה נודף, אף זו הושיבה ולא היה ריחה נודף, אמר לו: לך זכה במקחך.	אמר להן: [רבן גמליאל ב"ר]											◇
ונבדוק מעיקרא בגוה												⋈
גמרא הוה שמיע ליה, מעשה לא הוה חזי, וסבר, דלמא לא קים ליה בגוה דמלתא שפיר, ולא אורח ארעא זלזולי בבנות ישראל.												◇
ההוא דאתא לקמיה דרבן גמליאל הזקן, אמר לו: רבי, בעלתי ולא מצאתי דם, אמרה לו: רבי, ממשפחת דורקטי אני, שאין להן לא דם נדה ולא דם בתולים.												○
בדק רבן גמליאל בקרובותיה ומצא כדבריה, אמר לו: לך זכה במקחך, אשריך שזכית למשפחת דורקטי.	[רבן גמליאל]											◇
מאי דורקטי?												^
דור קטוע.												!
תנחומים של הבל ניחמו רבן גמליאל לאותו האיש	רבי חנינא:											◇
כשם שהשאור יפה לעיסה, כך דמים יפים לאשה	דתני רבי חייא:											◇
כל אשה שדמיה מרובין - בניה מרובים.	ותנא משום רבי מאיר:											◇
זכה במקחך אמר ליה	אתמר, רבי ירמיה בר אבא:											◇
נתחייב במקחך אמר ליה.	רבי יוסי בר אבין:											◇
בשלמא למאן דאמר נתחייב, היינו דרבי חנינא אלא למאן דאמר זכה, מאי זכותא?												⋈
דלא אתי לידי ספק נדה.												!
ההוא דאתא לקמיה דרבי, אמר ליה: רבי, בעלתי ולא מצאתי דם, אמרה לו: רבי, עדיין בתולה הייתי, ושני בצורת הוה.												○
ראה רבי שפניהם שחורים, צוה עליהן והכניסום למרחץ והאכילום והשקום והכניסום לחדר, בעל ומצא דם, אמר לו: לך זכה במקחך.	[רבי]											◇
קרי רבי עליהם: (איכה ד') צפד עורם על עצמם יבש היה כעץ.												■
בתולה - כתובתה מאתים, ואלמנה - מנה.												■
בתולה אלמנה, גרושה, וחלוצה, מן האירוסיין - כתובתן מאתים, ויש להן טענת בתולים.												■
מאי אלמנה?												^

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלמנה - על שם מנה.	רב חנא בגדתאה:											!	◇
אלמנה מן האירוסין מאי איכא למימר?												!	◇
אידידי דהא קרי לה אלמנה, הא נמי קרי לה אלמנה.												!	◇
אלמנה דכתיבא באורייתא מאי איכא למימר?												!	◇
דעתידין רבנן דמתקני לה מנה.												!	◇
ומי כתב קרא לעתידי?												!	◇
אין, דכתיב: (בראשית ב') ושם הנהר השלישי חזקל הוא ההולך קדמת אשור												!	◇
אשור - זו סליקא	ותנא רב יוסף:											!	◇
ומי - הואי?												!	◇
אלא דעתידיה												!	◇
הכא נמי דעתידיה.												!	◇
מטר - משקה, מרוה ומזבל, ומעדן וממשיך.	רב חנא בגדתאה:											!	◇
מאי קרא? (תהלים ס"ה) תלמיה רוה נחת גדודיה ברכיבים תמוגגנה צמחה תברך.	רבא בר רבי ישמעאל, ואיתימא רב יימר בר שלמיא:											!	◇
מזבח - מזיח ומזין, מחבב מכפר.	רבי אלעזר:											!	◇
היינו מכפר היינו מזיח												!	◇
מזיח גזירות, ומכפר עונות.												!	◇
תמרי - משחנן, משבען, משלשן, מאשרן, ולא מפנקן.	רב חנא בגדתאה:											!	◇
אכל תמרים אל יורה.	רב:											!	◇
תמרים, שחרית וערבית - יפות, במנחה - רעות, בצהריים - אין כמותן ומבטלות שלשה דברים: מחשבה רעה, וחולי מעים, ותחתוניות	מיתביב:											!	◇
מי אמרינן דלא מעלו? עלוי מעלו, ולפי שעתא טרדא, מידי דהוה אחמרא												!	◇
השותה רביעית יין אל יורה.	דאמר מר:											!	◇
ואיבעית אימא, לא קשיא: הא מקמי נהמא, הא לבתר נהמא												!	◇
אמרה לי אם: תמרי מקמי נהמא - כי נרגא לדיקולא, בתר נהמא - כי עברא לדשא.	דאמר אביי:											!	◇
דשא - אמר רבא: דרך שם	[רבא]											!	◇
דרגא - אמר רבא: דרך גג.	[רבא]											!	◇
פוריא - א"ר פפא: שפרין ורבין עליה.	[רב פפא]											!	◇
אף אנו נאמר: איילונית - דוכרנית דלא ילדה.	רב נחמן בר יצחק:											!	◇
הגיוורת, והשבויה, והשפחה, שנפדו ושנתגייירו ושנשתחררו פחותות מלכות שלש שנים ויום אחד - כתובתן מאתים, ויש להן טענת בתולין.												!	◇
גר קטן מטבילין אותו על דעת בית דין.	רב הונא:											!	◇
מאי קמ"ל?												!	◇
דזכות הוא לו, וזכין לאדם שלא בפניו												!	◇
זכין לאדם שלא בפניו, ואין חבין לאדם שלא בפניו	תנינא:											!	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מהו דתימא עובד כוכבים בהפקירא ניהא ליה, דהא קיימא לן דעבד ודאי בהפקירא ניהא ליה, קמ"ל דהני מילי גדול, דטעם טעם דאיסורא, אבל קטן - זכות הוא לו.												!	◇
לימא מסייע ליה:													⚡
הגירות, והשבוייה, והשפחה, שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו פחותות מבנות שלש שנים ויום אחד מאי לאו דאטבלינהו על דעת בית דין													⚡
לא, הכא במאי עסקינן - בגר שנתגיירו בניו ובנותיו עמו, דניחא להו במאי דעביד אבוהון.													!
הגדילו - יכולין למחות.	רב יוסף:												■
הגירות, והשבוייה, והשפחה, שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו פחותות מבנות שלש שנים ויום אחד - כתובתן מאתים	איתיביה אביי:												⚡
ואי ס"ד הגדילו יכולין למחות, יהבינן לה כתובה דאזלה ואכלה בגיורת?													⚡
לכי גדלה.													!
לכי גדלה נמי ממחייא ונפקא													⚡
כיון שהגדילה שעה אחת ולא מיחתה, שוב אינה יכולה למחות.													!
אלו נערות שיש להן קנס: הבא על המזמרת, ועל הנתינה, ועל הכותית, ועל הגירות, ועל השבוייה, ועל השפחה, שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו פחותות מבנות שלש שנים ויום אחד - יש להן קנס	מתיב רבא:												⚡
ואי אמרת, הגדילו יכולין למחות, יהבינן לה קנס דאזלה ואכלה בגיורת?													⚡
לכי גדלה.													!
לכי גדלה נמי ממחייא ונפקא													⚡
כיון שהגדילה שעה אחת ולא מיחתה, שוב אינה יכולה למחות.													!
אביי לא אמר כרבא, התם קנסא - היינו טעמא, שלא יהא חוטא נשכר													■
רבא לא אמר כאביי, כתובה - היינו טעמא, שלא תהא קלה בעיניו להוציאה.													■
הגדול שבא על הקטנה, וקטן שבא על הגדולה, ומוכת עץ - כתובתן מאתים, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]												◆
מוכת עץ - כתובתה מנה.	חכמים:												◆
בתולה אלמנה, גרושה, וחלוצה, מן הנישואין - כתובתן מנה, ואין להן טענת בתולים.													■
הגירות, והשבוייה, והשפחה, שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו יתירות על בנות שלש שנים ויום אחד - כתובתן מנה, ואין להן טענת בתולין.													■
קטן הבא על הגדולה - עשאה מוכת עץ	רב יהודה אמר רב:												◇
כי אמריתיה קמיה דשמואל													○
אין מוכת עץ בבשר.	אמר-[שמואל]												◆
איכא דמתני לה להא שמעתא באפי נפשה:													■
קטן הבא על הגדולה - רב אמר: עשאה מוכת עץ	[רב]												◆
אין מוכת עץ בבשר.	שמואל:												◆
גדול שבא על הקטנה, וקטן הבא על הגדולה, ומוכת עץ - כתובתן מאתים, דברי ר"מ	מתיב רב אושעיא: [ר"מ]												⚡
מוכת עץ - כתובתה מנה	חכמים:												⚡
הכי קאמר: גדול הבא על הקטנה - ולא כלום, דפחות מכאן כנותן אצבע בעין דמי וקטן הבא על הגדולה - עשאה מוכת עץ, ומוכת עץ גופא - פלוגתא דר"מ ורבנן.	רבא:												!

<p>statement-מימרא- statement challenge-קושיא- challenge question-שאלה- question answer-תירוץ- answer proof-ראיה- proof</p>	<p>disputants-חולקים- disputants central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- insertion story-מעשה- story</p>
---	--

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מחלוקת - כשהכיר בה, דר"מ מדמי לה לבוגרת, ורבנן מדמו לה לבעולה, אבל לא הכיר בה - דברי הכל ולא כלום.	רמי בר חמא:										◊	יא:
ור"מ אמאי מדמי לה לבוגרת? נדמייה לבעולה?										⚡		יא:
בעולה איתעביד בה מעשה בידי אדם, הא לא איתעביד בה מעשה בידי אדם.	[רבי מאיר]									!	◊	יא:
ורבנן, אדמדמו לה לבעולה, נדמייה לבוגרת										⚡		יא:
בוגרת לא איתעביד בה מעשה כלל, הא איתעביד בה מעשה.	[רבנן]									!	◊	יא:
אבל לא הכיר בה - דברי הכל ולא כלום	[רמי בר חמא]										◊	יא:
היא אומרת מוכת עץ אני, והוא אומר לא כי, אלא דרוסת איש את, ר"ג ור' אליעזר אומרים: נאמנת	מתיב רב נחמן:									⚡	◊	יא:
בין הכיר בה ובין לא הכיר בה - לר"מ מאתים	אלא אמר רבא: [לר"מ]									◊	◊	יא:
הכיר בה - מנה, לא הכיר בה - ולא כלום.	לרבנן:									◊	◊	יא:
והדר ביה רבא											◊	יא:
כיצד הוצאת שם רע? בא לבית דין ואמר: פלוני, לא מצאתי לכתך בתולים, אם יש עדים שזינתה תחתיו - יש לה כתובה מנה	דתניא:										◊	יא:
אם יש עדים שזינתה תחתיו - בת סקילה היא										⚡		יא:
הכי קאמר: אם יש עדים שזינתה תחתיו - בסקילה, זינתה מעיקרא - יש לה כתובה מנה											◊	יא:
זאת אומרת: כנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה - יש לה כתובה מנה	ואמר רב חייא בר אבין אמר רב ששת:										◊	יא:
הנושא את האשה ולא מצא לה בתולים, היא אומרת משארסתי נאנסתי ונסתחפה שדהו, והוא אומר לא כי, אלא עד שלא אירסתיך והיה מקחי מקח טעות ולית לה כלל	ומתיב רב נחמן:									⚡	◊	יא:
אפשר? רב עמרם וכל גדולי הדור יתבי כי אמר רב ששת להא שמעתא, וקשיא להו, ושני: מאי מקח טעות? נמי ממאתים, אבל מנה אית לה, ואת אומרת: לית לה כלל	ואמר להו רב חייא בר אבין:									⚡	◊	יא:
מאן דקא מותיב - שפיר קא מותיב, מקח טעות לגמרי משמע	ואמר רבא:										◊	יא:
ואלא קשיא הך										⚡		יא:
תריץ ואימא הכי: אם יש עדים שזינתה תחתיו - בסקילה, זינתה מעיקרא - ולא כלום, נמצאת מוכת עץ - יש לה כתובה מנה	[רבא]									!	◊	יא:
והא רבא הוא דאמר: לרבנן, לא הכיר בה - ולא כלום										⚡		יא:
אלא ש"מ, הדר ביה רבא מההיא.										!	◊	יא:
כנסה ראשון לשום נישואין, ויש לה עדים שלא נסתרה, אי נמי נסתרה ולא שהתה כדי ביאה - אין השני יכול לטעון טענת בתולים, שהרי כנסה ראשון.	ת"ר:										◊	יא:
זאת אומרת: כנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה - יש לה כתובה מנה	רבה:									◊	◊	יב:
בעלמא לעולם אימא לך: לית לה כלל, ושאני הכא, שהרי כנסה ראשון.	רב אשי:									◊	◊	יב:
וניחוש שמא תחתיו זינתה										⚡	◊	יב:
כגון שקידש ובעל לאלתר.										!	◊	יב:
בתולה אלמנה, גרושה, חלוצה, מן הנישואין - כתובתן מנה, ואין להן טענת בתולין	ואיכא דמתני לה אמתניתין:										◊	יב:
בתולה מן הנישואין היכי משכחת לה?										⚡		יב:
כגון שנכנסה לחופה ולא נבעלה										!		יב:
זאת אומרת: כנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה - כתובתה מנה	רבה:									◊	◊	יב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ו	ז	ח	ט	י	כ
לעולם אימא לך: בעלמא לית לה כלל, ושאיני הכא, שהרי נכנסה לחופה.	רב אשי:									◆	
וליהוש שמא תחתיו זינתה.										ז	
כגון שקידש ובעל לאלתר.	רב שרביא:									!	
מאן דמתני לה אברייא - כל שכן אמתניתין, ומאן דמתני לה אמתני' - אבל אברייא לא, משום דמצי אמר לה: אנא אעדים סמכי.											◇
האוכל אצל חמיו ביהודה שלא בעדים - אינו יכול לטעון טענת בתולים, מפני שמתייחד עמה.											■
מדקתני האוכל, מכלל דאיכא דוכתא ביהודה נמי דלא אכיל											◇
ש"מ, ביהודה נמי מקומות מקומות יש	אביי:										◇
ביהודה, בראשונה היו מייחדין את החתן ואת הכלה שעה אחת קודם כניסתן לחופה, כדי שיהא לבו גס בה, ובגליל לא היו עושין כן	כדתניא: [ר' יהודה]										◇
ביהודה, בראשונה היו מעמידין להם שני שושבינין אחד לו ואחד לה, כדי למשמש את החתן ואת הכלה בשעת כניסתן לחופה, ובגליל לא היו עושין כן											◇
ביהודה, בראשונה היו שושבינין ישנים בבית שחתן וכלה ישנים בה, ובגליל לא היו עושין כן											◇
וכל שלא נהג כמנהג הזה, אינו יכול לטעון טענת בתולים.											◇
אהייא?										^	
אילימא ארישא										!	
כל שנהג מיבעי ליה										ז	
אלא אסיפא										!	
כל שלא מושמש מיבעי ליה										ז	
לעולם ארישא, ותני: כל שנהג.	אביי:									!	◇
והא כל שלא נהג קתני	אמר ליה רבא:									ז	
הכי קאמר: כל שלא נהג מנהג גליל בגליל אלא מנהג יהודה בגליל, אינו יכול לטעון טענת בתולים.	אלא אמר רבא:									!	◇
לעולם אסיפא, ותני: כל שלא מושמש.	רב אשי									!	◇
אחת אלמנת ישראל ואחת אלמנת כהנים - כתובתה מנה.											■
בית דין של כהנים היו גובין לבתולה ארבע מאות זוז, ולא מיחו בידם חכמים.											■
ואלמנת כהנים - כתובתה מאתים.	תנא:										◇
אחת אלמנת ישראל ואחת אלמנת כהנים - כתובתן מנה	והאנן תנן:									ז	
שתי תקנות הורו, מעיקרא תקינו לבתולה ארבע מאות זוז ולאמנה מנה, כיון דחזו דמזולזלי בהו תקינו לה מאתן, כיון דחזו דקא פרשין מינייהו, דאמרי: עד דנסבינן אלמנת כהנים ניוזל ניסיב בתולה בת ישראל, אהדרינהו למלתייהו.	רב אשי:									!	◇
בית דין של כהנים כו'.											■
לא ב"ד של כהנים בלבד אמרו, אלא אפי' משפחות המיוחסות בישראל, אם רצו לעשות כדרך שהכהנים עושין - עושין.	רב יהודה אמר שמואל:										◇
הרוצה לעשות כדרך שהכהנים עושין, כגון בת ישראל לכהן ובת כהן לישראל - עושין	מיתיבי:									ז	◇
בת ישראל לכהן ובת כהן לישראל הוא דאיכא צד כהונה, אבל בת ישראל לישראל לא										ז	
לא מבעיא קאמר, לא מבעיא בת ישראל לישראל, דלא מצי אמר לה עלויי קא מעלינן לך, אבל בת ישראל לכהן, דמצי אמר לה עלויי קא מעלינן לך - אימא לא, קמ"ל.										!	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הנושא את האשה ולא מצא לה בתולים, היא אומרת משארסתני נאנסתי ונסתחפה שדהו, והוא אומר לא כי, אלא עד שלא ארסתיך והיה מקחי טעות, רבן גמליאל ורבי אליעזר אומרים: נאמנת	[רבן גמליאל ורבי אליעזר]										◆	■
לא מפיה אנו חזין, אלא הרי זו בחזקת בעולה עד שלא תתארס, והטעתו, עד שתביא ראיה לדבריה.	רבי יהושע:										◆	■
מנה לי בידך, והלה אומר איני יודע, רב יהודה ורב הונא אמרי: חייב	אתמר: [רב יהודה ורב הונא]										◆	■
פטור.	רב נחמן ורבי יוחנן:										◆	■
חייב, ברי ושמא - ברי עדיף	רב הונא ורב יהודה:										■	
פטור, אוקי ממונא בחזקת מריה.	רב נחמן ורבי יוחנן:										■	
הא דרב הונא ורב יהודה - דשמואל היא	אבבי לרב יוסף:										◆	
היתה מעוברת, ואמרו לה מה טיבו של עובר זה? מאיש פלוני וכהן הוא, רבן גמליאל ורבי אליעזר אומרים: נאמנת	דתנן: [רבן גמליאל ורבי אליעזר]										◆	
הלכה כרבן גמליאל	רב יהודה אמר שמואל:										◆	
שיננא אמרת לן משמיה דשמואל: הלכה כרבן גמליאל אף בראשונה	ואמר ליה רב שמואל בר יהודה לרב יהודה:										◆	
מאי אף בראשונה?											◆	
אע"ג דאיכא למימר אוקי ממונא בחזקת מריה, אמר רבן גמליאל ברי עדיף.											◆	
לימא, רב יהודה ורב הונא דאמרי כר"ג, ורב נחמן ורבי יוחנן דאמרי כרבי יהושע											◆	
אנא דאמרי אפילו כרבן גמליאל, עד כאן לא קאמר ר"ג התם - אלא דאיכא מגו, אבל הכא מאי מגו איכא? אי נמי, עד כאן לא קאמר רבן גמליאל התם - אלא דאמרינן אוקמה אחזקה, אבל הכא מאי חזקה אית ליה להאי?	אמר לך רב נחמן:										◆	
הכי נמי מסתברא כדקא משנינן, דרב נחמן הוא דאמר כר"ג, דאם כן קשיא הלכתא אהלכתא											◆	
הלכתא כרב נחמן בדיני	דקיימא לן:										◆	
הלכה כרבן גמליאל	ובהא אמר רב יהודה אמר שמואל:										◆	
אלא לאו ש"מ כדמשנינן, ש"מ.											◆	